

بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قال الله تبارك و تعالی:

﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا﴾

سوره مبارکه شمس، آیه ۹

امام خامنه‌ای مدظله‌العالی:

درس خواندن و تهذیب اخلاق و هوشیاری سیاسی همراه با تلاش‌های انقلابی،
وظائفی هستند که دختران و پسران این نسل باید آنها را هرگز فراموش نکنند. ۱۳۹۸/۹/۲۴

عنوان:

محاسبه جمعی از منظر امام خامنه‌ای مدظله‌العالی

شناسنامه مطلب	
t-93	کد مطلب
تزکیه‌ای / تقوای عمومی / ورود به آستان بندگی / مراقبه و محاسبه روزانه / محاسبه نفس	رده
محاسبه، محاسبه نفس، امام خامنه‌ای، محاسبه جمعی، مجلس شورای اسلامی	برچسب
	توضیحات

پایگاه تزکیه‌ای، علمی، بصیرتی و مهارتی نُمُو

nomov.ir

خدای متعال را شکر می‌گزاریم که یکبار دیگر مجموعه‌ی منتخبان خدمتگزار مجلس در یک دوره‌ی قانونگذاری - با کوله‌باری از زحمات و خدمات و تلاشهایی که میتوانند آنها را فهرست کنند و نام ببرند و به آن افتخار کنند - امروز گرد آمده‌اند.

چه خوب است که انسان - در هر مرتبه و در هر شغلی - وقتی به پشت سر خود نگاه میکند، در یک محاسبه‌ی دقیق و سختگیرانه و بدون مسامحه، فهرستی از کارهایی را مشاهده کند که قابل ارائه‌ی به پیشگاه الهی است. این که به ما گفته‌اند: «**حاسبوا أنفسکم قبل أن تحاسبوا**» و علمای سلوک و اخلاق، محاسبه را یکی از اولین وظائف سالک دانسته‌اند، برای این است که ما دائم در حال خواندن نامه‌ی عمل خودمان باشیم و در روزی که این نامه‌ی اعمال خوانده خواهد شد، غافلگیر نشویم. قبل از این که نامه‌ی اعمال ما در پیشگاه الهی مورد محاسبه و مطالعه قرار بگیرد، خود ما بخوانیم؛ اگر کمبودی هست، اصلاح کنیم؛ اگر نقطه‌ی قوتی در آن هست، خدا را بر آن سپاس بگزاریم. والا اگر این محاسبه را انجام ندهیم و غافل بمانیم، آن وقت غافلگیر میشویم.

امام سجاد در دعای ابوحمزه عرض میکند: «**اللهم فارحمنی إذا انقطعت حجّتی و کلّ عن جوابک لسانی و طاش عند سؤالک ایّای لّبی**»، در مقابل سؤال الهی حجت انسان و استدلال انسان تمام میشود - به تعبیر رائج امروز، انسان کم می‌آورد - زبان انسان از گویائی میافتد و حتی ذهن و عقل و لبّ انسان هم آشفته میشود؛ «**و طاش عند سؤالک ایّای لّبی**». آنهایی که خودشان را زیر مذاقه‌ی یک محاسبه قرار دادند، امید فرجی دارند. وقتی به نامه‌ی اعمال خود نگاه کردیم و دیدیم این نقاط کمبود وجود دارد، چون هنوز وقت باقیست و عمر باقیست، جبران میکنیم؛ «**و أنیبوا إلی ربکم**» - «**أنیبوا**» یعنی برگردید و جبران کنید - اگر دیدیم نقاط روشنی وجود دارد، به کمک الهی، به توفیق الهی و به هدایت الهی دلگرم و امیدوار میشویم؛ هم خدا را شکر می‌گزاریم، هم ادامه میدهیم؛ محاسبه فایده‌اش این است.

همان‌طور که یک فرد باید خودش را محاسبه کند، یک جمع هم - مثل مجلس شما، مثل دولتها، مثل مجموعه‌ها و افراد مسؤول در کشور - باید خودشان را محاسبه کنند؛ ما خودمان را باید محاسبه کنیم.

اگر انسان چنین فهرستی داشته باشد - مثل این فهرستی که جناب آقای دکتر حداد در بیانات شیرین و خوش لفظ و معنای خودشان طبق معمول بیان کردند - طبعاً خوشحال میشود و خدا را شکر میکند؛ لکن قانع نمیشود. قانع نباید شد و از غفلتها و قصورها نباید اغماض کرد؛ همچنانی که در محاسبه‌ی دیگران هم - تا جایی که پای دوستیها و رابطه‌ها و ملاحظه‌ها در میان نباشد - اغماض نمیکنیم، سختگیری نمیکنیم و نکته میگیریم. برای خودمان هم باید همین گونه باشد. امیدواریم ان شاء الله خدای متعال به شما، به ما، به همه‌ی مسؤولین این لطف را بکند که چشم بصیر به خود به ما بدهد و قوّت بر عمل و قوّت بر عزم را در ما روز به روز بیفزاید؛ «قوّ علی خدمتک جوارحی و اشدد علی العزیمه جوانحی.»

سه سال گذشت؛ این سه سال - همین طور که جناب آقای حداد از قول این حقیر نقل کردند - زمان کم و زمان کوتاهی نبود؛ لکن همین زمانهای زیاد، به چشم بر هم زدنی میگذرد و تمام میشود؛ انسان تا به خود می‌آید، میبیند گذشت. عمر هم همین طور است. انسان وقتی به هفتاد سال و سنین بالا هم میرسد - حالا که الحمدلله خیلی از شماها جوانید - میبیند با چشم بر هم زدنی همه چیز گذشته و از این راه طولانی عبور کرده. این یکسال آخر هم باز با چشم بر هم زدنی خواهد گذشت. برای ما چه میماند؟ کاری که در این یک سال انجام بدهیم و آن مضمونی که در این جدول و خانه‌های یکساله بگنجانیم؛ مثل این حروف مقطعه‌ای که در جدول میگنجانیم تا یک جمله‌ی تمام و یک سخن درست از او در بیاید. نگاه کنیم، ببینیم ذره ذره‌ی کاری که در این مدت انجام خواهیم داد، چگونه است؟ چیست؟ با چه نیتی است؟ در کدام جهتی است؟ از پیش بدانیم چه می‌خواهیم و برای آنچه که می‌خواهیم، تدبیر لازم را انجام بدهیم. البته یکسال، زمان کمی هم نیست و زمان زیادی است. در این یک سال خیلی کارهای بزرگی میشود انجام داد؛ که بعد به آنها اشاره‌ای خواهیم کرد.